

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 20

Utgitt 16 mai.

1918

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

3 janr.

av 3 januar,

hvorved i medhold av kongelig resolution av 21 december 1917 bestemmes:

1. Tillæg til den i nævnte resolution, punkt 2, bestemte ration av korn og produkter herav skal indtil videre kunne tilstaaes efter følgende regler:
 - a. For personer tilhørende husstand, som ikke har dyrket korn i 1917, kan tillæg tilstaaes efter særskilt ansøking, forsaavidt de paa grund av sit arbeides art eller av andre særlige grunde trenger mere mel- og brødspise end sedvanlig. Tillægsrationerne, hvis størrelse blir at fastsette i overensstemmelse med regler utfærdiget av Statens Rationeringsdirektorat, maa under ingen omstændighet overskride et kvantum svarende til 200 gram mel daglig pr. person.
 - b. For husstand, som har dyrket korn i 1917, blir der at fastsette en gjennemsnittsråtion, hvori nødvendige tillægsrationer forutsættes at gaa ind, gjældende for det tidsrum, hvori behovet tilfredsstilles av egne beholdninger. Denne ration sættes til et kvantum tilsvarende 2,5 kg. rug (mel) ukentlig pr. beregnet person. Som saadan regnes en person over 8 aar eller 2 barn under denne alder. Beregningen foretages efter den vektmenge, som forefindes pr. 31 december 1917 uten hensyn til senere svind.
2. Det overlates til Statens Rationeringsdirektorat at fastsette de nærmere regler, som skal gjælde:
 - a. for omsætning av sukker, kaffe samt alle slags korn og melvarer og produkter derav;
 - b. for forbruk av disse varer ombord i skib, i kafeer, hoteller, anstalter m. v. og til industrielt bruk;

- 3 janr. c. om opbevaring av beholdninger av nævnte vareslags,
herunder ogsaa om beholdningenes flytning;
d. om gjennemførelse av de angaaende rationeringen
givne øvrige forskrifter.
3. Enhver er pliktig til at avgi de opgaver, som av hensyn til
foranstaaende bestemmelser forlanges avgit.
4. Overtrædelse av bestemmelserne medfører efter loven straf
og inddragning.
5. Disse bestemmelser træder i kraft straks.
-

6 mai. **Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet**

av 6 mai,

hvorved i medhold av lov av 18 august 1914 med tillægslove
og lov av 6 juli 1917 fastsættes maksimalpriser for
fersk makrel.

8 mai. **Skrivelse**) fra Provianteringsdepartementet**

av 8 mai,

hvorved i medhold av lov av 18 august 1914 med tillægslove og
lov av 6 juli 1917 fastsættes som gjældende fra 1 august 1918
regler og maksimalpriser for omsætning av
poteter av 1918 aars avl ved salg utenfor Fin-
markens amt.

11 mai.

Nye bruksregler

for Haukaas statsalmenning i Strinda herred,

approbert av Landbruksdepartementet 11 mai 1918.

§ 1. Almenningen staar under direkte tilsyn og forvalt-
ning av skogvæsenet. Utblinkningen foretages av skogforval-
teren eller den, han dertil bemyndiger. Hugst maa kun finde
sted efter utblinkning.

*) Maksimalprisene m. v. er indtat i »Norsk Pristidende« for 1918,
nr. 17.

**) Reglerne og maksimalprisene m. v. er indtat i »Norsk Pris-
tidende« for 1918, nr. 17.

§ 2. Enhver bruksberettiget, der ønsker utvisning, maa inden hvert aar 30 april til almenningssstyret indsende en skriftlig opgave over det kvantum trævirke, der ønskes utvist, ledsaget av oplysning om brukets navn, gaardsnr. og bruksnr. samt hvortil det begjærte skal anvendes.

Almenningssstyret træder saa sammen til behandling av ansøknin-gene og bedømmer, hvorvidt det ansøkte tiltrænges og med rette kan forlanges. Inden 15 mai sendes ansøknin-gene til skogforvalteren sammen med en liste, hvori er opført i nummerorden de bruksberettigede ansøkere, som fortrins-vis skal tildeles utvisning. Der blir saa efter den opstillete rækkefølge foretat utvisning til saa mange nummer paa listen, som man av hensyn til skogen hvert aar finder det forsvarlig. Skogforvalteren kan fravike styrets indstilling, naar der er grunde derfor.

§ 3. Det til hver enkelt bruksberettiget utblinkede paa-vises av skogvogteren paa en forut bekjendtgjort dag. Ved paaavisningen pligter enhver efter tilsigelse at avgi møte enten selv eller ved befuldmægtiget. Den, som ikke møter, taper retten til sin utvisning. Utvisningen gjelder kun for 1 aar ad gangen.

§ 4. Hugst og tilvirkning av tømmer og ved skal fore-gaa fra 1 oktober til 15 mars. Avfaldet efter tømmerhugsten oparbeides samtidig med denne. Vedhugsten kan ogsaa foregaa fra 1—30 juni. Under hugsten skal tømmeret og veden sammenlægges eller opreises hver for sig i let overskuelige lunner eller støer, som tydelig merkes med aavirkerens navn.

§ 5. Enhver aavirker er paa forlangende pliktig til efter hugstens utførelse at paaavise for opsynet det aavirkede. Det aavirkede skal senest anden vinter efter utvisningen være bortført fra almenningen, og har det ligget 2 aar i skogen, kan det efter skogvæsenets foranstaltning utvises til andre.

§ 6. Ved hugsten iagttages:

- a. at det utviste utnyttes forsvarlig;
- b. at trærne fældes i rothalsen;
- c. at løvtrær avhugges like ved jorden og med skraa flat hugstflate;
- d. at al ungsog og ikke utviste trær skaanes for enhver unødig beskadigelse;
- e. at avfald ved hugster ikke henlægges saaledes, at det sperrer bækker, vandsig eller veier.

§ 7. Styret fastsætter for aavirke i almenningen en av-gift til almenningsskassen, særskilt for tømmer og ved. Ingen hugst tillates paabegyndt, før avgiften for aavirket er betalt til skogvogteren. Ingen kan bevilges ny utvisning, før avgift

- 11 mai. for tidligere mottat utvisning er betalt. Har utvisningen henstaat 2 aar i skogen, kan den tildeles andre bruksberettigede.

§ 8. Det er forbudt at overlate sin utvisning til nogen anden. Likeledes er det forbudt at bortbytte utvisningen samt at avhænde aavirkede materialer eller gi dem en anden eller ringere anvendelse end den, hvortil de er utvist.

§ 9. Overtrædelse av disse bruksregler er belagt med straf.

§ 10. De ældre bruksregler opphæves fra den tid, nærværende regler træder i kraft.

11 mai, **Skrivelse^{*)} fra Provianteringsdepartementet**

av 11 mai,

hvorved i medhold av lov av 18 august 1914 med tillægslove og lov av 6 juli 1917 fastsættes som gjældende indtil videre regler og maksimalpriser for salg utenfor Finmarkens amt av melk, fløte, smør og ost.

11 mai. **Skrivelse^{**)} fra Provianteringsdepartementet**

av 11 mai,

hvorved i medhold av lov av 18 august 1914 med tillægslove og lov av 6 juli 1917 samt under henvisning til de under 12 januar og 9 februar 1918 fastsatte maksimalpriser for kaffe fastsættes som gjældende indtil videre maksimalpriser for salg utenfor Finmarkens amt av Java-Liberia kaffe.

13 mai. **Skrivelse fra Justisdepartementet til vedkommende amtmænd**

av 13 mai 1918:

Midlertidig lov av 13 juli 1917 om indskrænkning i utlændingers adgang til at opholde sig i visse kommuner bestemmes herved i hen-

^{*)} Reglerne og maksimalprisene m. v. er indtatt i »Norsk Pristidende« for 1918, nr. 17.

^{**)} Maksimalprisene m. v. er indtatt i »Norsk Pristidende« for 1918, nr. 17.

hold til den departementet ved kongelig resolution av 8 sep- 12 mai.
tember 1917 givne bemyndigelse at skulle kunne an-
vendes inden følgende kommuner:

Romsdals amt.

Herreder: Sunndal.

Nordlands amt.

Herreder: Saltdal.

Lov

14 mai.

Nr. 1.

om forandring i lov om visse valgdistrikters inndeling i valg-
kredser m. v. av 7 april 1906, jfr. lov av 30 juli 1915.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er forelagt Stortingets beslutning, av 10 mai 1918
saalydende:

I.

§ 2 i lov om visse valgdistrikters inndeling i valgkredser
av 7 april 1906, jfr. lov av 30 juli 1915, skal, forsaavidt angaar
inndelingen av Romsdals og Tromsø amter, lyde saaledes:

Romsdals amt.

1ste kreds, Sunnmør:

Herredene Vannylven, Sande, Rovde, Herøy, Ulstein, Har-
eid, Giske og Vartdal.

2den kreds, Indre Sunnmør:

Herredene Volda, Ørsta, Hjørundfjord, Sunnylven, Nord-
dal, Stranda, Stordal, Sykylven, Ørskog og Skodje.

3dje kreds, Romsdal:

Herredene Vestnes, Sylte, Voll, Eid, Grytten, Hen, Veøy,
Eresfjord og Vistdal, Nasset og Bolsøy.

4de kreds, Møre og Rauma:

Herredene Borgund, Vigra, Haram, Vatne, Aukra, Sandøy,
Bud og Fræna.

5te kreds, Ytre Nordmør:

Herredene Kornstad, Eide, Kvernes, Bremsnes, Grip,
Frei, Tustna, Edøy, Bratvær, Hopen, Aure og Stemshaug.

14 mai.
Nr. 1.

6te kreds, Indre Nordmør:

Herredene Straumsnes, Tingvoll, Gjemnes, Øre, Øksendal, Aalvundeid, Sunndal, Stangvik, Aasskard, Surndal, Rindal, Valsøyfjord og Halså.

Tromsø amt.

1ste kreds, Trondenes:

Herredene Kvæfjord, Trondenes, Bjarkøy, Berg og Torsken samt Harstad ladested.

2den kreds, Senjen:

Herredene Tranøy, Sørreisa, Dyrøy, Ibestad, Lavangen, Salangen og Bardu.

3dje kreds, Malangen:

Herredene Maalselven, Lenvik, Hillesøy, Balsfjord, Malangen og Tromsøysund.

4de kreds, Lyngen:

Herredene Lyngen, Sørfjord, Karlsøy, Helgøy, Skjervøy, Nordreisa og Kvænangen.

II.

Denne lov træder i kraft straks.

Ti har Vi antat og bekræftet likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 14 mai 1918.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

14 mai.
Nr. 2.

Lov

indeholdende ændringer i § 23 i lov om foranstaltninger mot smitsomme husdyrsygdomme av 14 juli 1894.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 10 mai 1918 saalydende:

Lov av 14 juli 1894 om foranstaltninger mot smitsomme husdyrsygdomme, dens § 23, skal herefter lyde saaledes:

§ 23. For forretninger i det offentliges tjeneste efter 14 mai.
denne lov tilkommer privatpraktiserende dyrlæge kr. 6,00 for Nr. 2.
hver forretning samt i tilfælde av reiser skyss- og kostgodtgjørelse; som én forretning regnes, hvad dyrlægen under én reise paa én gang foretar paa et enkelt sted. Dyrlæge, der er ansat i et amts tjeneste med fast løn av vedkommende amtskommune, tilkommer for forretninger i det offentliges tjeneste efter denne lov kr. 4,00 for hver forretning samt i tilfælde av reiser skyss- og kostgodtgjørelse. For obduktion av en hest eller et stykke storfæ tilkommer dyrlægen derhos kr. 8,00, for obduktion av et dyr av mindre art kr. 4,00, dog saaledes, at han for paa én dag utførte obduktioner ikke kan oppebære over kr. 30,00. For kontorundersøkelse i det offentliges tjeneste tilkommer dyrlægen kr. 3,00, forsaavidt offentlig reise eller obduktion derved undgaaes.

Amtmanden kan, forsaavidt reise i samme anledning eller obduktion inden samme besætning uten nødvendighet er gjenstat uten ordre av øvrigheten, helt eller delvis negte utbetaling av forretningsgodtgjørelse, kostgodtgjørelse og obduktionshonorar, likesom skyssgodtgjørelsen i samme tilfælde kan negtes.

Dyrlægen tilkommer ikke nogen forretningsgodtgjørelse for vaksination av besætninger efter paabud av departementet eller for undersøkelse av indførte eller utførte dyr utenfor den for hvert podet eller undersøkt dyr fastsatte takst. Dyrlægen tilkommer heller ikke skyss — og i tilfælde kostgodtgjørelse — for reise til undersøkelse av import- eller eksportdyr, medmindre reisen er foretat efter særskilt rekvisition av det offentlige.

For offentlige indberetninger, obduktionsbeskrivelser, attester, erklæringer og lignende tilkommer der dyrlægen ingen særskilt betaling.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 14 mai 1918.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

14 mai.

Kongelig kundgjørelse

om i hvilken utstrækning indtægtsskat til staten blir at erlægge av diplomatiske og konsulære tjenestemænds lønninger.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 3 mai d. a. fattet følgende beslutning:
Stortinget samtykker i, at det bestemmes, at nedennævnte tjenestemænd, forsaavidt indtægtsskat til statskassen paabydes, har at erlægge saadan skat av følgende indtægtsbeløp:

Overordentlige gesandter og befuldmægtigede ministre (envoyés extraordinaires et ministres plénipotentiaires)	kr. 8 000,00
Ministerresidenter (ministres résidents)	» 7 000,00
Chargés d'affaires og generalkonsuler	» 6 000,00
Konsuler	» 5 000,00
Legationsraader, handelsraader, legationssekretærer og attachéer — civile, militære og kommercielle	» 4 000,00
Vicekonsuler og konsulatsekretærer	» 3 500,00
Kancellister	» 3 000,00

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Git paa Kristiania slot den 14 mai 1918.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

14 mai.

Plakat

indeholdende forandringer i og tillæg til Norges Brandkasses vedtægt av 25 oktober 1912.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Kapitel 1 (Tarif).

1. I selvetariffen forandres risikoerne saaledes, at de skal omfatte saadanne forsikringssummer:

I. til og med kr. 100 000,00.

II. mellem kr. 100 000 og kr. 200 000,00.

III. mellem kr. 200 000,00 og kr. 300 000,00. 14 mai.

IV. over kr. 300 000.

2. Anmerkningen til tariffen skal lyde:

Ved kontingentens beregning omgjøres enhver brøk av øre til hel øre. Det samlede kontingentbeløb avrundes opad til nærmeste 10 øre.

3. Lit. A skal lyde:

Bygningene inddeles i følgende 4 risikoer:

Risiko I omfatter bebyggelser med forsikringsbeløb til og med kr. 100 000,00.

Risiko II bebyggelser med forsikringsbeløb over kr. 100 000,00 til og med kr. 200 000,00.

Risiko III bebyggelser med forsikringsbeløb over kr. 200 000,00 til og med kr. 300 000,00.

Risiko IV bebyggelser med forsikringsbeløb over kr. 300 000,00.

Som én risiko ansees bebyggelser, som kan befrygtes under almindelige omstændigheder at kunne gaa med ved én brand, idet risikobedømmelsen afhænger av bebyggelsernes og de enkelte bygningers størrelse, benyttelse og indbyrdes afstand og av samtlige andre tilstedeværende forhold, saasom om der findes naturlige skiller, som beplantninger med løvtrær, om der findes betryggende slukningsmidler m. v.

En bebyggelse ansees i almindelighet ikke som gruppe, medmindre den bestaar av mer end 5 eiendomme saaledes beliggende, at flere av dem kan befrygtes under almindelige omstændigheder at kunne gaa med ved én brand.

Risikobestemelsen afhænger ved enkelt bebyggelse av forsikringssum i Brandkassen, mens ved grupper det avgjørende skal være kompleksets værdi, uanset hvor stor del derav er forsikret i Brandkassen.

4. Lit. F skal lyde:

Naar enkelt bygning eller flere i indre forbindelse staaende bygninger forsikres for en høiere sum end kr. 200 00,00, betales der av det overskytende en stigende kontingent, saaledes at der gives et tillæg til den for de første kr. 200 000,00 fastsatte kontingent av yderligere 10 pct. for hvert overskytende kr. 100 000,00 eller del derav. Hvad der med hensyn hertil og til det i lovens § 28 bestemte maksimum skal betragtes som én bygning, bestemmes av Brandkassen.

Stigende kontingent kan frafaldes for bygninger, hvor paa grund av byggemaate eller andre foranstaltninger brandfaren maa antages at være formindsket.

5. Lit. I skal lyde:

Bygninger eller anlæg, som er ført i 4de afdeling, kan av direktionen paalægges selvassurans for efter omstændighetene

- 14 mai. op til 3/10 av takstsummen, naar de i medhold av litr. H nr. 1 paalægges forhøielse i kontingenten. Paalægges saadan selv-assuranse, skal denne gjælde, uanset om Brandkassen overtar den hele forsikring eller kun en del derav (jfr. lovens § 28).

Kapitel 2.

Om forsikring av bygninger under opførelse m. v.

1. § 5 skal lyde:

Saadan forsikring kan tegnes for eieren eller for nogen anden, der som entreprenør, leverandør eller panthaver har interesse av bygningens eller materialernes bevaring. Interesserte, som ikke har tegnet forsikringen, kan melde sig for Brandkassen med krav om at faa fornyet forsikringen for sin regning fra forfald, for tilfælde av at dette maatte bli for sømt av den oprindelige forsikringstager.

2. § 8 skal lyde:

Kontingenten beregnes efter de for stedets risiko gjældende sedvanlige tarifsatser og, forsaavidt bygningens benyttelse ikke medfører en anden klassifikation, efter 1ste avdeling med et tillæg av 1 pro mille aarlig for træbygning og $\frac{1}{2}$ pro mille for murbygning til den kontingent, bygningen antages at ville faa efter sin klasse i færdig stand.

Kortere forsikring end for 3 maaneder tegnes ikke. Heller ikke beregnes mindre kontingent end kr. 1,00.

3. § 10 skal lyde:

Brandskader for bygninger forsikret efter II opgjøres saaledes som i § 2 bestemt.

Naar saadan forsikring er tegnet for eieren, gjælder de samme regler om bygge- og reparationspligt, som for den almindelige bygningsforsikring bestemt.

Er forsikringen tegnet for nogen anden, hvis interesse ikke lenger er knyttet til byggearbeidet eller eiendommen, ansees ikke bestemmelserne om byggepligten gjældende. Ved utbetaling av saadan brandskadeerstatning varetages eierens tarv, naar denne har git forskud til arbeidets utførelse.

Kapitel 3.

Om tillæggsforsikringer i Brandkassen.

(jfr. lovens § 24, 5te led og § 61).

§ 1. Om de i lovens § 24, 5te led, omhandlede tillæggsforsikringer gjælder de samme bestemmelser som for den almindelige bygningsforsikring efter takst, forsaavidt ikke anderledes i loven eller i nærværende vedtægt er bestemt.

§ 2. Begjæring om tillæggsforsikring fremsættes til di- 14 mai.
striktets brandtakstbestyrer, som straks noterer dag og klokke-
slet naar den er mottat.

Er begjæringen ikke skrevet paa dertil av Brandkassen
anordnet blanket, skal brandtakstbestyreren straks tilstille for-
sikringssøkeren en saadan til utfyllning og underskrift.
Deri skal det særskilt for hver enkelt av de brandtakserte byg-
ninger og, for industrielle anlægs vedkommende, særskilt for
maskineri og inventar være angitt, hvor stor tillæggsforsikring
der ønskes.

Hvis brandtakstbestyreren ikke har mottat nogen anden
almindelig ordre fra Brandkassen og han iøvrig finder det ube-
tænkelig, kan han midlertidig godkjende forsikringen som gjæl-
dende fra første mottagelse av begjæringen og har i saa fald
at gi forsikringssøkeren erkjendelse derfor. Finder brand-
takstbestyreren derimot ikke at burde godkjende forsikringen
paa egen haand, tilkjendegir han forsikringssøkeren, at forsik-
ringens antagelse og ikrafttræden vil bli avgjort av Brand-
kassen.

Brandtakstbestyreren har uten ophold at indsende begjæ-
ringen til Brandkassen, ledsaget av mulige bemerkninger.

§ 3. Direktionen kan avslaa at tegne en begjært tillæggs-
forsikring og kan likesaa beslutte kun at anta forsikringen
for et mindre beløp end begjært og at stille betingelser for
forsikringens overtagelse. Er forsikringen foreløbig godkjendt
av brandtakstbestyreren, blir direktionens heromhandlede be-
slutninger først gjældende 4 uker, efterat de er blit forsik-
ringstageren meddelt. Er der stillet betingelser, som forsik-
ringstageren ikke vil godkjende, har han inden 8 dage efter
forsikringsbevisets mottagelse ret til ved meddelelse til brand-
takstbestyreren at træde tilbake fra forsikringen. Forsik-
ringstageren har dog at erlægge kontingent for det forløpne
tidsrum.

§ 4. Brandkassen utfærdiger forsikringsbevis, hvori an-
gives for hvilket beløp og mot hvilken kontingent forsikrin-
gen er tegnet.

Hvis direktionen som betingelse for at overta forsikrin-
gen har truffet særegne bestemmelser, anføres disse i forsik-
ringsbeviset.

§ 5. Forsikringen tegnes løpende, indtil opsigelse sker fra
en av siderne eller den paa anden maate ophører (jfr. §§ 12, 13
og 14).

§ 6. Forsikringen medfører samme gjensidige ansvar som
den almindelige bygningsforsikring.

Naar der i medhold av lovens § 63 utskrives ekstraordi-

14 mai. nær kontingent, blir denne saaledes at utligne efter bygningenes samlede forsikringssum i Brandkassen.

§ 7. For tillægfsforsikringer betales kontingent efter den almindelige bygningstarif, saaledes at den samlede forsikringssum lægges til grund ved klassifikation og kontingentberegning.

§ 8. Kontingenten beregnes for kalenderaaret paa samme maate som for den almindelige bygningsforsikring bestemt og erlægges, indfordres og inddrives sammen med denne.

Kontingent betales fra begyndelsen av den maaned, hvori forsikringen stiftes, og til slutningen av det tidsrum, hvori den ophører (jfr. §§ 12, 13 og 14).

§ 9. Indtræffer skade, som Brandkassen har at erstatte, fastsættes den eieren tilkommende erstatning paa grundlag av en efterfølgende værditakst. Kommer denne til det resultat, at forsikringstaksten fremdeles er tilstrækkelig, lægges denne til grund. Ansees derimot værdien at være steget, fastsættes bygningens virkelige værdi paa brandens tid under hensyn til den siden forsikringstaksten stedfundne værdiforøkelse ved stigning av prisene paa materialer og arbeide eller paa anden maate. Som ved almindelige brandtakster tages paa den anden side hensyn til mulig værdiforringelse ved ælde, bruk eller andre aarsaker (lovens § 24, 2det led).

I de i lovens § 24, 5te led nr. 1, nævnte tilfælde avgjør takstmændene, om den forandrede opførelsesmaate vil medføre øket bekostning. Findes dette at være tilfældet, fastsættes det beløp, som i tillegg til foranomhandlede takst er nødvendig til opførelse paa lovlig maate av en bygning som den avbrændte. Summen av denne merutgift og den i første led omhandlede takst danner da erstatningsgrundlaget.

Ved total skade ansættes levninger, som kan benyttes til gjenopførelse av ny bygning, til det beløp, hvormed de er indbefattet i den takst, som efter foranstaaende skal danne grundlaget for opgjøret, dog med fradrag for de beskadigelser, de har lidt ved branden. Partiel skade takseres uten hensyn til forsikringssummen til det beløp, som det vil koste at sette bygningen i samme stand som før branden eller — i det i 2det led omhandlede tilfælde — i lovlig stand (jfr. iøvrig lovens § 67).

§ 10. Er den samlede forsikringssum lik med eller større end erstatningsgrundlaget (jfr. § 9), erstattes skaden fuldt ut. Er forsikringssummen mindre, erstattes kun efter forholdet mellem forsikringssum og erstatningsgrundlag, likesom der for levninger i saa fald sker fradrag efter samme forhold.

Partiel skade erstattes dog ogsaa i sidstnevnte tilfælde fuldt ut, naar den ikke overstiger 10 pct. av forsikringssum-

men. Det samme skal gjælde skader indtil 20 pct. av forsikringssummen, naar erstatningsgrundlaget ikke overstiger forsikringssummen med mere end 10 pct. 14 mai.

Direktionen kan, naar den finder det billig, indrømme mindre lempninger i disse regler til fordel for brandidte.

§ 11. For tillægfsforsikringene gjælder samme regler om erstatningens utbetaling og om Brandkassens ret til at forlange erstatningen anvendt til gjenopførelse eller utbedring som for den almindelige bygningsforsikring bestemt.

§ 12. Tillægfsforsikring kan av eieren opsiges med 4 ukers varsel til hvert kvartals utgang, mot at han skaffer de i lovens § 82 omhandlede legitimationer for panthavernes samtykke.

§ 13. Tillægfsforsikringene kan likeledes av Brandkassen opsiges til hvert kvartals utgang med 4 ukers varsel til eier og panthaver.

§ 14. Enhver tillægfsforsikring ophører fra den tid, ny brandtakst er avholdt, medmindre eieren paa forespørsel begjærer forsikringen fornyet og direktionen ikke avslaar dette (jfr. §§ 2 og 3).

Kapitel 4.

Som det nuværende kapitel 3 med undtagelse av § 4, som skal lyde:

Paa alle i brandkassen forsikrede eiendomme i landdistrikterne skal der holdes en stige av saadan længde, at den rækker op over takskjegget paa enhver av eiendommens bygninger.

Endvidere skal der paa alle i Brandkassen forsikrede eiendomme i landdistrikterne med bygninger utgjørende én risiko til høiere samlet forsikringssum end kr. 25 000,00 og kr. 60 000,00 tillike holdes henholdsvis 1 og 2 assurance-sprøiter eller andre av Brandkassen godkjendte sprøiter, som skal opbevares paa et let tilgjengelig og frostfrit sted. Sprøitehold som foran nevnt kan ogsaa paalægges eiendomme med lavere forsikringssum end kr. 25 000,00, naar der paa saadanne findes ildsfarlig anlæg eller foregaar landhandel eller anden bedrift, som medfører øket ildsfare.

Fritat for de i denne paragraf omhandlede forpligtelser er de distrikter eller hussamlinger, for hvilke der forefindes et ordnet av Brandkassen godkjendt brand- og slukningsvesen.

Kapitel 5.

Forskjellige bestemmelser.

§ 1. Ved vurderinger av smaa brandskader, hvorfor erstatningen kan antages høist at ville beløpe sig til kr. 1 000,00, skal det være tillatt istedenfor almindelig skade-

14 mai. takst at godkjende erklæringer fra 2 av de faste brandtakstmænd eller fra brandtakstbestyreren og en av mændene eller, naar skaden er ubetydelig, undtagelsesvis fra kun en av disse. Paa samme maate skal det kunne forholdes med bevidnelser om utbedringer av saadanne smaa skader.

§ 2. I medhold av lovens § 69, 3dje led, bestemmes, at erstatning for brandskade paa fast eiendom, forsikret i Brandkassen og som tilhører staten, amtskommuner, kommuner, offentlige og kommunale indretninger og hvad dermed kan sidestilles, skal, naar det ønskes, utbetales uten pligt for vedkommende til at gjenopføre eller reparere den avbrændte eller beskadigede bygning.

Naar erstatning i andre tilfælde ønskes utbetalt uten bygge- eller reparationspligt, skal andragendet, hvor det kan være tale om, at samfundsmæssige hensyn spiller ind, forelægges vedkommende kommunale myndigheter til uttalelse. Finder direktionen efter dette, at hverken samfundsmæssige eller andre almene hensyn taler derimot, bør andragendet som regel indvilges overensstemmende med reglerne i lovens § 69, 4de og 5te led.

I de i lovens § 24, 5te led nr. 1, omhandlede tilfælde skal tillægserstatningens utbetaling altid være avhengig av gjenopførelse eller utbedring.

§ 3. Som godtgjørelse til brandtakstbestyrerne for deres arbeide for Brandkassen, deriblandt for utfærdigelse av beregninger og indfordring av kontingenten, betaler Brandkassen følgende godtgjørelse i procenter av det aarlig indbetalte samlede kontingentbeløp:

6 pct. av de første kr. 30 000,00.

3 pct. av næste kr. 50 000,00.

2 pct. av det overskytende,

alt medmindre direktionen eller departementet i enkelte tilfælde maatte bestemme noget andet.

Hvis indfordringen i noget tilfælde besørges av andre end brandtakstbestyreren, bestemmer departementet efter uttalelse fra direktionen, hvorledes godtgjørelsen skal fordeles.

Saalange brandkontingentberegningenes utfærdigelse og kontingentens indfordring endnu ikke overensstemmende med lovens § 59 er overgaat til brandtakstbestyrerne, betales indfordringsgodtgjørelsen efter de tidligere gjældende satser (jfr. lov av 21 juni 1912 § 59, sidste led).

§ 4. De i kapitel 3 §§ 9 og 10 indeholdte bestemmelser om efterfølgende værditakster, ansættelse av brandskader og

beregning av erstatningen skal gjælde i alle tilfælde, ogsaa 14 mai.
 hvor tilæggsforsikring ikke er tegnet.

Git paa Kristiania slot den 14 mai 1918.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

Gannar Knudsen.

Hesselberg.

Kongelig resolution

14 mai.

av 14 mai.

1. I medhold av landsformandskapslovens § 39 meddeles approbation paa Kvam (Søndre Bergenhus amt) herredsstyres beslutninger av 7 november og 28 december 1917 om at oprette folkeregister for herredet m. v.
2. I medhold av lov om folkeregistre av 24 juni 1915 stadfæstes nedenstaaende av Kvams herredsstyre i møter 7 november og 28 december 1917 og 1 mars 1918 vedtagne vedtægt for folkeregistret:

§ 1. I samhøve med lov av 24 juni 1915 vert fraa 1 januar 1918 skipa folkeregister for Kvams herad.

§ 2. For at faa dette register istand skal der 31 december 1917 vera teljing yver alle personar, som fast eller millombils er busette innan Kvams herad. Seinare vert slike teljingar ved kvart aars 31 december, soframnt ikkje heradstyret gjev vedtak um noko anna.

§ 3. Ved desse teljingar skal einkvar, som fast eller millombils er busett i Kvam, vera tilpligta aa gjeva folkeregisteret greida: Fullt namn, liveveg, bustad, fødeaar og -dag, fødestad, riksborgerleg stada, egteskapeleg stilling baade for seg sjølv, huslyd, losjerande og andre, og for innflytte personar, likeins um tidi for flyttingi til Kvam.

Desse oppgaaivor vert aa gjeva ved utfylling av teljelistor, som vert sendt til dei, som hev pligt aa gjeva melding, fyre teljingi.

§ 4. Ved teljingi ska kvar huseigar og einkvar, som hev hotel, losjihus, barakke og liknende gjeva folkeregisteret oppgaaiva yver dei personar, som daa er buande i huset, og likeins oppgaaiva yver kormange rom der er og storleiken av desse.

§ 5. Listorne vert aa senda til huseigaren, og er han forpligta til aa syta for, at dei vert utfyllt og sendt inn i rett tid.

14 mai. § 6. Einkvar, som tek fast eller millombils bustad i Kvam, eller som flytter fraa ein bustad til ein annan eller flytter derfraa, skal melda dette til folkeregisteret baade for seg sjølv og huslyden sin innan 14 dagar. Han skal for alle oppgjeva fullt namn, fødeaar og -dag, fødestad, liveveg og egteskapeleg stiling. Meldingi kann vera skriftleg eller ved frammøte (personleg eller ved aa gjeva fullmakt til andre) hjaa registerføraren.

§ 7. Huseigar, hotelvert, innehavar av losjibus, barakke og liknande skal melde til folkeregisteret, kven som flytter til eller fraa huset dera seinast 14 dagar etter flyttingi. For dei utflytte skal der um mogeleg gjevast melding um, kor dei flytter hen.

§ 8. Naar nokon flytter inn til denne kommuna, skal dei hava attest slik som er fastsett i fattiglovi av 19 mai 1900 § 19 og syna den for folkeregisteret. Dette hev og aa skriva utflytningsattester. Melding til poletiet fell daa burt.

§ 9. Brot mot desse vedtekter vert straffa etter § 339 i straffelovi.

14 mai.

Kongelig resolution

av 14 mai.

Den av Time herredsstyre i møte den 2 april 1918 fastsatte vedtøgt angaaende lukningstid for utsalgssteder i Time herred, Stavanger amt, stadfæstes i henhold til lov av 25 juli 1913 som gjældende indtil videre —, dog med en enkelt tilføielse.

Den stadfæstede vedtøgt er saalydende:

§ 1. Utsalstadar, der det vert selt varer, skal med dei nedanfor nemnde undantak vera stengde fraa kl. 7,30 kveld til kl. 8 morgon i tidi fraa og med 15 september til og med 31 mars og fraa kl. 8 kveld til kl. 7,30 morgon fraa og med 1 april til og med 14 september.

§ 2. Jolaftan, nyaarsaftan, paaskaftan og pinsaftan vert det stengd kl. 5 em. og den 17 mai kl. 12 middag.

§ 3. Sundagar og andre heilagdagar skal utsali vera heilt stengde.

§ 4. I lukkingstidi maa kunder ikkje sleppast inn, men det skal vera lovlegt aa ekspedera dei, som er komne inn fyre lukkingstidi.

§ 5. Denne vedtekt gjeld ikkje for kjøt-, fisk- eller mjølkutsal utan der i desse vert driven annan handel, jfr. likevel helgdagslovbodi og for jolaftan lovi fraa 14 juli 1897 (nr. 6).

§ 6. Vedtekti gjeld det regulerde strok ved Time jernbane-

station og vert sett i kraft ein maanad etter den kongelege 14 mai stadfesting.

§ 7. Brot paa desse reglar vert straffa etter loven (jfr. straffeloven § 339, 2.)

Kongelig resolution

14 mai.

av 14 mai.

I medhold av lov om pigtraads anvendelse til gjærde av 14 juli 1893 § 1 meddeles approbation paa følgende av Modums herredsstyre, Buskeruds amt, under 15 april 1918 fattede beslutning om anvendelse av pigtraad til gjærde i Modums herred:

1. Inden Modums herred skal det være forbudt at anvende pigtraad til gjærde mot rodelagt vei samt mot gaardsvei og fægate, medmindre gjærdet har en høide av mindst 1,10 meter over marken.
2. Tidligere av pigtraad opførte gjærder maa ikke i strid med foranstaaende bestemmelse repareres med pigtraad eller dermed likestillet materiale.
3. Overtrædelser av disse bestemmelser er belagt med straf.
4. Kongelig resolution av 29 april 1895 om pigtraads anvendelse til gjærde inden Modums herred opphæves.

Kongelig resolution

14 mai.

av 14 mai.

Koncessionsgrænsen i § 3 første avsnit og § 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, kfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, nedsættes for Sannidals herred, Bratsbergs amt, til 100 ha.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

Kongelig resolution

14 mai.

av 14 mai.

I medhold av lov om fredning av ferskvandsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsettes for alle vand, bækker og elver — Randsfjorden undtat — i Brandbu herred, Kristians amt, som gjældende indtil videre følgende fiskeriregler:

14. mai. 1. Ethvert fiske er forbudt i tiden fra og med 1 oktober til og med 10 december.
2. Følgende redskaper eller fangstmaater er til enhver tid forbudt:
- a. Bundne redskaper med mindre maskevidde end 30 mm. maalt fra knutes til knutes midtpunkt i vaat tilstand. Herfra undtat haav, der alene benyttes til hjælperedskap.
 - b. Not (vad) eller lignende redskap.
 - c. Tørdæmning, ethvert fiske, ved hvilket kunstig lys benyttes, lyster, ruse, støe, mjæl, teine, haav, der ikke benyttes kun som hjælperedskap, samt redskaper, der med hensyn til konstruktion eller benyttelse ligner de nævnte.
- Dog skal det være tillatt at benytte rusen i vand og tjern, hvori der findes gjedde, samt at anvende teiner, kuper eller ruser uten ledningsgarn eller ledningsgjærde til fangst av abbor i vand eller tjern.
3. For vand- og elvestrækninger, som danner grænse mot naboherred, skal reglerne kun være gjældende, forsaavidt tilsvarende regler gjælder i naboherredet.
4. Overtrædelse av reglerne er belagt med straf.

14. mai.

Kongelig resolution

av 14 mai.

I medhold av lov om fredning av ferskvandsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsættes som gjældende indtil videre følgende fiskeriregler for Sjaaks herred, Kristians amt:

- 1. Bundne redskaper, der benyttes til fangst inden Sjaaks herred, maa ikke være under 32 mm. mellem knuterne i vaat tilstand, herfra undtat haav, der alene benyttes som hjælperedskap ved krokfiske.
- 2. I herredets fiskevand maa ikke fiske med bundne redskaper foregaa fra 1 oktober til 30 november, begge dage medregnet, herfra undtat Polvand, hvor fiske med bundne redskaper er forbudt, fra og med 20 september til og med 30 november.
- 3. Fiske med oter er indtil videre forbudt i elver og fiskevand i Sjaaks herred.
- 4. Overtrædelse av disse bestemmelser er belagt med straf.

De ved kongelige resolutioner av 8 august 1865 og 19 september 1884 fastsatte fiskeriregler for Sjaaks herred op- 14 mai.
hæves.

Kongelig resolution

14 mai.

av 14 mai.

I medhold av lov om bruk av motorvagner av 21 juni 1912 § 2, andet led, fastsettes følgende innskränkning med hensyn til motorvognkjøring paa strækningen Korsveien—Kjelden bro i Støren av hovedveien Tronhjem—Røros:

Ved kjøring med motorvogn paa partierne Mosand—Rogstadronning, Rogstadoien—Aune og Refset—Bones maa hastigheten ikke overskride 15 kilometer i timen.

Foranstaaende bestemmelse gjelder ogsaa kjøring med motorcykler.

Kongelig resolution

14 mai.

av 14 mai.

I henhold til § 88, 2 i lov om bygningsvæsenet av 27 juli 1896 bestemmes, at det ved kongelig resolution av 23 mars 1909 bygningsloven underlagte strøk av Stamnes herred, Nordlands amt, utvides overensstemmende med det av Stamnes herredsstyre i møte den 1 december 1917 vedtagne subsidiære forslag, hvorefter bygningsloven gjøres gjældende for følgende omraade:

»Fra bakkens utløp vest for Stamnesøra ved husmand Tor Absalonsens huse (grænsen mellem gaarden Stamnes utmark og indmark) i ret linje sydover til høieste punkt av Sandnes-høgaasen, derfra følgende høidedraget til Horvnesodden.«

Bestemmelsen træder i kraft straks.

Kongelig resolution

14 mai.

av 14 mai.

I henhold til lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 1 litr. c med tilfølgelseslov av 14 december s. a. om foranstaltninger til at sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre

14 mai. varer bestemmes at det indtil videre skal være forbudt at sælge eller paa anden maate at omsætte raakobber saasom bessemer, raffinad og elektrolitisk kobber av norsk produktion til andre end staten.

Industriforsyningsdepartementet bemyndiges til at træffe de til sakens fremme fornødne forføjninger.

Denne resolution træder i kraft straks.

14 mai.

Kongelig resolution

av 14 mai.

I medhold av § 1 litr. b i lov av 14 mai 1917 med tillægslov av 14 december s. a. om foranstaltninger til at sikre og ordne landets forsyning med næringsmidler og andre varer bestemmes, at det indtil videre skal være forbudt at sælge eller paa anden maate at avhænde cellulose- og træterpentin til andre end staten.

Industriforsyningsdepartementet bemyndiges til at træffe de til sakens fremme nødvendige forføjninger.

Denne resolution træder i kraft straks.

Utgiver: Byraachef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.